

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 169.

Ottende Session.

47de Møde.

Tredagen den 6te Februar.

(Fortf.)

Bale: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. For mig har fra Først af denne Sag været i høj Grad modbydelig, og jeg havde troet, at jeg kunde holde mig ganske udenfor den. Jeg yttrede under Sagens 2den Behandling, at jeg i denne Sag vilde, saavidt det stod til mig, afholde mig fra at stemme; men, da det ved denne 2den Behandling viste sig, at det ikke var muligt at holde sig neutral i denne Sag, troer jeg, at det ved den 3die Behandling er uforvarsomt af en Rigsdagsmand at bortkaste sin Stemme paa den Maade, og jeg har derfor forud villet erklære, at jeg i denne Sag vil stemme efter, hvad jeg antager for at være det Rette.

Bloug: Det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) ikke er tilstede i dette Møde, thi jeg vil begynde med at modsige en Uttring af ham i Gaarsmødet, just ikke fordi jeg troer, at denne Uttring har Noget at betyde med Hensyn til Afstemningen og heller ikke vil have den allermindste Indflydelse paa det foreliggende Spørgsmaal, thi i den Sag, som ligger bagved det nærværende Spørgsmaal, og som hiin Uttring angik, har den ærede Rigsdagsmand staaet saa isoleret i dette Thing, at han har, for at bruge et Udtryk af hans ærede Ven, der sidst talte, (Bale) udgjort en Minnimitet. Men, naar han optræder her og med en Straffe-

prædikants hele Tone foreholder Thinget, at det har svækket Rigsdagens Anseelse ved at anlægge Rigsretsactionen, og at det har lidt et moralsk Nederlag ved Rigsretsdommen, saa troer jeg, at en saadan Uttring, naar den ikke bliver modsagt, maa i de tilstedeværende Tilhøreres Dren klinge, som om den i Taushed blev anerkjendt af Thinget, som om Thinget virkelig sølte sig trykket og rammet ved denne Straffeprædiken. Det er derfor, jeg vil gjøre gjældende, hvad enten den ærede Rigsdagsmand vil stemme for eller imod den foreliggende Sag, at der foruden den moralske Forpligtelse, som jeg visseelig anerkjender er tilstede for Thinget, ifølge de Forhandlinger, der ere gaaede forud for Rigsretsactionen, og som jeg kan bevidne ogsaa vare mig bekendte, tillige for mig eksisterer en politisk Forpligtelse, en Forpligtelse, som jeg nu, da dette Spørgsmaal engang er kommen frem her i Thinget, vil have udtalt ved mit Votum, nemlig: at jeg erkjender, at det Udfald, som Rigsretsagen fik, ikke er den offentlige Anklagers Skyld, dette siger mit Votum, og det sætter jeg ligeoverfor den ærede Rigsdagsmands Paaftand.

Jeg skal dernæst gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Udtalelser i Gaarsmødet, idet jeg anseer de øvrige Sider af Sagen for fuldkommen tilstrækkeligt debatterede. Han henvisste atter til Bestemmelsen i Rigsretslovens § 89; men, hvis jeg ikke hørte urigtigt, saa citerede den ærede Minister denne Paragraph, som om den indeholdt en bestemt Forskrift om, at den Godtgjørelse, der skal tilkomme Sagførerne i Rigsretsager, skal bestemmes af Rigsretten.